

Μια φορά και έναν καιρό σ' έναν τόπο μακρινό ζούσε μια μητέρα με τέσσερα παιδιά, έναν γιο και τρεις κόρες. Τον γιο τον λέγανε **Σκαντζόχοιρο** και τις κόρες **Χελώνα**, **Αράχνη** και **Μέλισσα**. Ήταν πολύ αγαπημένοι και με το πέρασμα των χρόνων μεγάλωσαν, παντρεύτηκαν και φύγανε μακριά από την μαμά τους.

Πέρασαν πολλά χρόνια και όταν η μητέρα τους αρρώστησε και έφτασε στα τελευταία της φώναξε τη γειτόνισσα να ειδοποιήσει τα παιδιά της να τα δει λίγο πριν πεθάνει.

“Κυρία γειτόνισσα σε παρακαλώ, ενημέρωσε τα παιδιά μου πως είμαι βαριά άρρωστη και πως θέλω να τα δω”, είπε η μητέρα με τρεμάμενη φωνή.

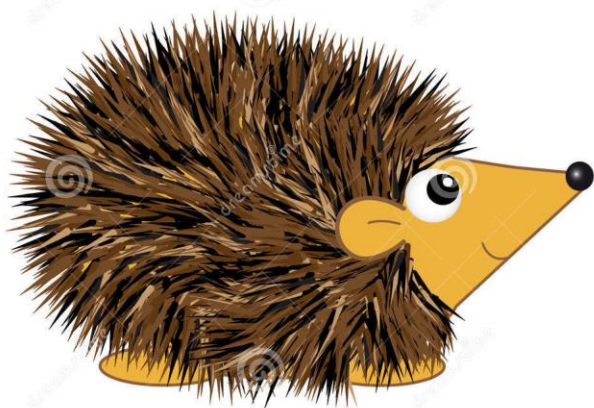
Έτσι και έγινε η γειτόνισσα ταξίδεψε μακριά και πήγε να βρει τον γιο, τον κ. Σκαντζόχοιρο.

“Σκαντζόχοιρε „τρέξε η μαμά σου είναι βαριά άρρωστη και σε χρειάζεται κοντά της.”

Ο Σκαντζόχοιρος εκείνη την ώρα έφραζε το χωράφι του με μια ξύλινη περίφραξη και ούτε που έδωσε σημασία στη γειτόνισσα.

“Δεν μπορώ κυρία γειτόνισσα, δε βλέπεις που έχω πολλή δουλειά; Σε παρακαλώ πήγαινε στην ευχή της Παναγίας”.

Η γειτόνισσα πήρε τον δρόμο της επιστροφής και είδε τη μητέρα που περίμενε με αγωνία να δει τον γιο της. Μετέφερε τα λόγια του και με πικρή καρδιά η μητέρα είπε: *“Τα παλούκια που φράζει να μπουν όλα στην πλάτη του.”*

Και από τότε ο γιος της, Σκαντζόχοιρος μεταμορφώθηκε στο ζώακι μας τον σκαντζόχοιρο, με τα αγκάθια στην πλάτη.

Την επόμενη μέρα η γειτόνισσα πήγε να βρει την κόρη, την Χελώνα. Η Χελώνα ήταν μητέρα πολλών παιδιών και την ώρα που τη βρήκε η γειτόνισσα έπλενε σε μια μεγάλη ξύλινη σκάφη τα ρούχα τους.

“Χελώνα μου, ήρθα ως εδώ να σ’ ενημερώσω πως η μαμά σου είναι βαριά άρρωστη και θέλει να σε δει”, είπε η γειτόνισσα.

“Δεν μπορώ να ‘ρθω κυρία γειτόνισσα, έχω μπουγάδα”, απάντησε.

Η γειτόνισσα μετέφερε τα λόγια της Χελώνας στην μητέρα και εκείνη στενοχωρημένη απάντησε:

“Να γυρίσει η σκάφη στην πλάτη της, αφού δεν ήρθε να με δει”.

Download from
Dreamstime.com
This advertisement may contain links to external resources only.

5515819
Klara Vukovic | Dreamstime.com

Έτσι έγινε το γνωστό σε όλους μας ζωάκι η χελώνα.

Πήγε και στη δεύτερη κόρη, την Αράχνη και της είπε πόσο ανάγκη είχε να τη δει η μητέρα της, αφού ήταν βαριά άρρωστη. Η Αράχνη ύφαινε ένα μεγάλο μάλλινο χαλί εκείνη την ώρα. Αφοσιωμένη στον αργαλειό της δεν σήκωσε καν το πρόσωπό της να δει τη γειτόνισσα και απάντησε βιαστικά: *“Κυρία γειτόνισσα, βλέπεις πόση δουλειά έχω. Θέλω να τελειώσω το υφαντό μου, δεν έχω χρόνο”.*

Η γειτόνισσα έδωσε την απάντηση της Αράχνης στην μητέρα. Η μητέρα στενοχωρήθηκε πολύ, απογοητεύτηκε που τα παιδιά της δε θέλανε να τη δουν και με δάκρια στα μάτια είπε: *“Να υφαίνει, να υφαίνει και ποτέ να μην τελειώνει”.*

Και από τότε η αράχνη υφαίνει τον ιστό της και ποτέ δεν τελειώνει.

Την επόμενη μέρα η γειτόνισσα πήγε να βρει και την τελευταία κόρη, την Μέλισσα. Η Μέλισσα, μητέρα πολλών παιδιών κι εκείνη ζύμωνε στη σκάφη ψωμί για τα παιδιά της.

“Τρέξε Μέλισσά μου, η μαμά σου είναι βαριά άρρωστη και θέλει να σε δει”, είπε η γειτόνισσα.

Η Μέλισσα ανταποκρίθηκε αμέσως στο κάλεσμα, χωρίς καν να πλύνει τα χέρια της από το ζυμάρι έτρεξε με λαχτάρα, όσο πιο γρήγορα μπορούσε κοντά στην μητέρα της.

Η μητέρα ευχαριστήθηκε που η Μέλισσα έτρεξε αμέσως κοντά της και της έδωσε την ευχή της:

“Να είσαι ευλογημένη, κόρη μου, από τον Θεό και ότι πιάνεις μέλι να γίνεται.”

Download from
Dreamstime.com

This watermark.com image is for previewing purposes only.

ID 17683570

© Anna Velichkovsky | Dreamstime.com

Από τότε η γνωστή σε όλους μας μέλισσα θεωρείται ευλογημένη. Από τη μέλισσα παίρνουμε το μέλι, αυτό το χρυσαφένιο, εύγεστο και θεραπευτικό προϊόν και κάνουμε και τα φυσικά κεριά με κεριά μελισσας για την ευχαριστία μας προς τον Θεό.